

Ташко Арсов (1882 – 1950) е македонски револуционер, учесник во македонското револуционерно движење, крушевски и демирхисарски војвода на Македонската револуционерна организација (МРО), Илинденец. Член на МРО од 1900 година, а од 1901 година бил во четата на Никола Русински и во други чети. Прво бил избран за крушевски (1905), а потоа и за демирхисарски војвода (1905–1907). Во текот на 1907 година заминал на печалба во САД, но по Младотурската револуција се вратил во Македонија.

Ташко Арсов е роден во 1882 година во Охрид, Отоманската империја. По потекло бил Влак и учел во романското основно училиште во Охрид.

Во 1900 година станал член на Македонската револуционерна организација, а од наредната година, при обид да биде уапсен, тој избегал и влегол во четата на Никола Русински. За време на Илинденското востание во 1903 година тој бил секретар на војводите Дејан Димитров и Смиле Војданов.

По востанието, Арсов со група заминал кон Бугарија. Во август 1904 година, тој се вратил во Битолско со Костурската чета на Кузе Блацки, а потоа бил секретар и на Алексо Стефанов.

Ташко Арсов бил крушевски војвода во периодот мај-јуни 1905 година, а од јули истата година до февруари 1907 година тој бил војвода во Битолски Демир Хисар.

Во февруари 1907 година заминал во Софија, а неговиот брат од Канада му помогнал финансиски. Во текот на истата 1907 година и Ташко заминал на печалба во САД. Но, по

Младотурската револуција тој се вратил во Македонија. По објавувањето на Хуриетот во јули 1908 година, тој се вратил во Охрид кај родителите.

Во 1909 година се населил во Битола, каде што тргувал со машини за плетење. Потоа во 1911 година се жени и истата година заедно со Кадри ефенди од Битола и поп Васил од Кукуречани иградиле во ова село мелница со газиден мотор. Мелницата била урната за време на артилериски напад во 1916 година за време на Првата светска војна.

Ташко Арсов се префрлил во Крушево и работел како архивар во бугарската околиска управа, а од август 1917 година до крајот на војната бил општински градоначалник во Сопотница.

По Првата светска војна, Арсов прво работел како човек кој пишува молби и бил трговски претставник, а во 1930 година станал чиновник во Битолско општина.

Во 1926 година, Ташко Арсов бил избран за член на Битолското околисско начелство на ВМРО, заедно со Симеон Сагриев и Никола Долинчанец (Никола Алтипармаков).

По влегувањето на бугарската војска и окупацијата на Вардарскиот дел на Македонија за време на Втората светска војна, Ташко Арсов бил избран во 1941 година за локалниот Охридски одбор на Илинденската организација, а во 1942 година бил претседател на Жванското друштво на организацијата.

Ташко Арсов останал верен на илинденските идеали како за време на српската, така и за време на бугарската окупација на Македонија.

Ташко Арсов починал во Охрид во 1950 година.